

[Andreasen (Forsinge).]

maal, som ogsaa andre ærede Medlemmer har været inde paa, nemlig Oprettelsen af de 3—4 nye Fabrikker, som her er Tale om. Vi vil tro, at der først og fremmest maa skabes Mulighed for, at de allerede oprettede Fabrikker kan komme i Gang igen. Det vil jo rent økonomisk set have sin Betydning, om man kan bygge disse nye Fabrikker op paa det Grundlag, som allerede er skabt, og som vel ikke helt er bragt ud af Verden. Men ved Siden heraf vil vi ogsaa gerne pege paa selve Andelstanken med Hensyn til de Fabrikker, her bliver Tale om. Det vilde jo have sin Rimelighed, at det blev Producenterne selv, der kom til at staa inde for de Arbejdsvilkår, baade til den ene og den anden Side, som disse Fabrikker skal arbejde under. Der er i Lovforslaget ikke peget paa, hvordan man tænker sig disse Fabrikker opført eller ledet, men vil gerne være med til at undersøge i Udvalget, om der kan være Mulighed for at bygge dem op paa Andelstanken.

Jeg vil tro, det vil blive nødvendigt, saadan som det er paatænkt, at der bliver en rimelig Afvikling paa en halv Snes Aar, altsaa med andre Ord en Tegning paa 10 Aar af de Producenter, der skal være med i disse Fabrikker. Men jeg maa paa den anden Side sige, at det bliver jo lidt vanskeligt at tegne sig for en 10-aarig Periode, som man har gjort det indenfor Sukkerfabrikationen, fordi man her ikke har nogen som helst Garanti for, hvordan Priserne kommer til at ligge i Fremtiden. Jeg vil jo tro, efter Bestemmelsen i § 4, at Handelsministeren i Forbindelse med det nedsatte Udvalg kommer til at træffe Bestemmelse ikke alene om den almindelige Administration og de i Forbindelse dermed i øvrigt staaende Spørgsmaal, men ogsaa hvert Aar kommer til at fastsætte Prisen, som selvfølgelig skal staa i et rimeligt Forhold til andre Produktpriser her i Landet, alt taget i Betragtning.

Jeg vil nævne et andet Spørgsmaal, som den ærede Ordfører for de Konservative lige var inde paa, nemlig Spørgsmaalet om Selvforsyningen. For os staa det saaledes, at det ikke vilde være godt, om den Udvikling, vi nu er inde i, og som er paa tvunget os af Forholdene ude omkring i Europa, skulde føre derhen, at man paa alle Omraader kom ind i en Selvforsyningspolitik. Jeg tror ikke paa en saadan Politik, og jeg tror allermindst, at det er en Politik, der kan holde for dansk Landbrug i den Fremtid, der ligger for. Vi haaber stadig, at fornuftigere Synspunkter vil komme til at gøre sig gældende udadtil,

saaledes at den frie Omsætning og den frie Handel maa blive den sejrende, for det er jo alligevel under disse Forhold, et Landbrugs-erhverv som det, vi har her i Danmark, virkelig kan leve og gøre sig gældende, saadan som det har kunnet det i de sidste 50 Aar.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg tilsige vort Partis Støtte til Gennemførelsen af dette Lovforslag.

Hans Hansen (Rørby): Om det foreliggende Forslag, der, saa vidt jeg forstaa, ogsaa er et Led i det store Forlig, er det jo for saa vidt overflødigt at sige ret meget, al den Stund det, ligesom ved alle de andre Forslag, der stammer fra disse Forligshandlinger, i Forvejen er bestemt, at det skal vedtages, trods alt hvad der siges, og hvordan der stemmes. Forslagets Formaal er, som det tydeligt fremgaar af § 1, at forsyne det hjemlige Marked med Kartoffelmel og fuldstændig lægge i Hænderne paa det af Handelsministeren nedsatte Udvalg baade Forbud mod Indførsel og Fabrikation, selvfølgelig med en dermed følgende Maksimalpris. Man kan rolig gaa ud fra, at Kartoffelmel ikke bliver billigere efter den Ordning, og der er heller ikke paa nogen Maade lagt Skjul paa, at det er Meningen, at det skal være dyrere.

Det er interessant at se den Prisudvikling, der har været for Kartoffelmel her i Landet. I 1918 havde vi, som det fremgaar af Bemærkningerne, under Maksimalprisen og den vanskelige Tid en Kartoffelmølspris paa 106 Ø. pr. kg, og Kartoffelmel er efterhaanden faldet til en saadan Pris, at det ikke mere betaler sig at producere det her i Landet. Hele Fabrikationen er som Følge deraf gaaet ned, saa at vi nu kun har 1 Fabrik, nemlig den i Brande. Prisen paa Kartoffelmel, som var i 1931 15—16 Ø. pr. kg, steg lidt det sidste Aar paa Grund af Kronens Løsning fra Guldet. Vi kan altsaa gaa ud fra, at Prisen paa Kartoffelmel er saa lav, at det ikke kan betale sig for os at producere det. Nu er Hensigten altsaa, at vi skal prøve paa ved en kunstig Foranstaltning at fordyre Kartoffelmelet, og der lægges heller ikke Skjul paa i Bemærkningerne, at den Forhøjelse af Tolden med 5 Ø. pr. kg, som blev gennemført den 15. Oktober 1932 — der staa ganske vist i Bemærkningerne 1931, men det maa være en Trykfejl —, har gjort det lønnende at producere Kartoffelmel.

Hvis man nu prøver paa at anstille et Par Betragtninger over, hvilken Forretning der ligger i at producere Kartoffelmel,